

Sygnatura akt VIII Gz 267/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SSO Agnieszka Kądziołka

SSO Leon Miroszewski (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2016 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko T. P.

o zapłatę

w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 20 listopada 2015 roku, sygnatura akt XI GNc 962/15

postanawia:

I. oddalić zażalenie;

II zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 120,00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Agnieszka Kądziołka Piotr Sałamaj Leon Miroszewski

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie zasądził od pozwanego T. P. na rzecz powódki M. S. kwotę 446,42 złotych tytułem kosztów postępowania zabezpieczającego oraz kwotę 600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym. Stwierdził, że powódce przysługuje zwrot kosztów postępowania zabezpieczającego przeprowadzonego na podstawie wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Podkreślił, że wniosek o przyznanie zwrotu kosztów postępowania zabezpieczającym został złożony w terminie 14 dni, liczonym od uprawomocnienia się postanowienia komornika w sprawie wysokości tych kosztów. Sąd Rejonowy uznał, że jest tym postanowieniem związany. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia powołał art. 745 § 1 k.p.c.

Pismem z dnia 19 maja 2016 roku pozwany wniósł zażalenie na to postanowienie domagając się „zmiany i uchylecia w całości”. Nie przedstawił żadnego uzasadnienia zażalenia. Stwierdził jedynie, że „nie korzystał z profesjonalnego pełnomocnika”.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego uchylenie i zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Zwrócił uwagę na prawo do żądania kosztów postępowania zabezpieczającego oraz na złożenie w terminie wniosku o ich przyznanie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Trzeba przy tym dodać, że skarżący nie przedstawił żadnych zarzutów odnośnie zaskarżonego rozstrzygnięcia. O ile za argument zażalenia uznać wskazanie, że pozwany nie korzystał z pomocy profesjonalnego pełnomocnika, to okoliczność ta nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie kosztów postępowania zabezpieczającego prowadzonego na wniosek powódki, bowiem to jej kosztów zastępstwa dotyczy zaskarżone rozstrzygnięcie.

Zgodnie z art. 492 § 1 k.p.c. nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym stanowi tytuł zabezpieczenia, wykonalny bez nadawania mu klauzuli wykonalności. Tym samym powódka po uzyskaniu nakazu zapłaty mogła realizować ten tytuł według swojego uznania. O ile z wykonaniem tytułu zabezpieczenia wiązały się koszty, to powódka mogła domagać się ich zwrotu.

Rozstrzygając wniosek o przyznanie kosztów zastępstwa w postępowaniu zabezpieczającym Sąd Rejonowy właściwie zastosował art. 745 § 1 k.p.c., zgodnie z którym o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga się w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Należy stwierdzić, że koszty te zostały przyznane w oparciu o postanowienie komornicze, którego znaczenie polega na tym, że wskazało ono wysokość kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zabezpieczającym, natomiast nie stanowiło ich przyznania. Koszty postępowania zabezpieczającego należy traktować jako element kosztów postępowania, w którym został wydany tytuł zabezpieczenia, toteż należy do nich stosować przepisy art. 98-110 k.p.c.

Wobec ustalenia kosztów postępowania zabezpieczającego po zakończeniu postępowania co do istoty, dopiero od tej chwili można było mówić o kosztach powstałych w związku z udzieleniem i wykonaniem zabezpieczenia. W przepisie art. 745 § 1 k.p.c. pominięto określenie terminu, w jakim powinien być złożony wniosek o zasądzenie kosztów postępowania zabezpieczającego powstałych po wydaniu przez sąd orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie. W tej sytuacji wskazuje się w doktrynie na potrzebę analogicznego stosowania terminu określonego w art. 745 § 2 k.p.c. Tym samym przyjąć trzeba, że wierzyciel jest zobowiązany złożyć wniosek o przyznanie tych kosztów w terminie dwutygodniowym, liczonym od dnia uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego (tak Dariusz Zawistowski, Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego – Postępowanie zabezpieczające, Oficyna 2007).

Powódka spełniła ten wymóg, toteż nie było przeszkód do zasądzenia jej zwrotu należnych kosztów.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., należało oddalić zażalenie jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie I. Co do kosztów postępowania zażaleniowego, o których orzeczono w punkcie II, uwzględniono zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania (art. 98 § 1 k.p.c.). Koszty obejmują wynagrodzenie radcowskie, ustalone na podstawie § 10 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 pkt 2 obowiązującego w niniejszej sprawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Agnieszka Kądziołka Piotr Sałamaj Leon Miroszewski